

Mikkeli syyskuu 2011 rabbi J.Melamed Israel

”Vuorisaarna – juutalainen näkökulma ”

On suuri siunaus, kun on aikaa Tooralle. Puhumme tänään vuorisaarnasta.

Silloin ennen kansan piti kääntyä papin puoleen, kun heillä oli jotakin kysyttävää. Ihminen etsi papin käsiinsä ja kysyi häneltä apua tarpeisiinsa. Ensimmäisellä vuosisadalla tapahtui vielä näin. Papit tekivät siitä liiketoimintaa ja menettivät näin juutalaisen kansan luottamuksen. Kukaan ei enää opettanut kansaa. Papit puhuivat, että on rikos opettaa tavallista kansaa. Että kirottu on se, joka auttaa tavallisia ihmisiä oppimaan.

Kun tämä kaikki alkoi tapahtua, syntyi fariseusten liike. Yksi fariseus-sanana merkitys on selittäjät. He kulkivat kansan keskellä ja yrittivät selittää Tooraa. Ja opettaja kulki jossain ja keräsi matkallaan oppilaita. Tai meni johonkin synagogaan ja opetti siellä. Hän antoi niin kuin pääkäsitteet kansalle. Koska suurimmaksi osaksi kansa ei osannut lukea eikä kirjoittaa, eikä osannut hepreaa; he tarvitsivat tulkintaa ja selitystä.

Sen tähden kun tuli ihminen, joka opetti Tooraa, kansa seurasi häntä, kunnes hän istuutui ja alkoi opettaa. Oli paljon tällaisia saarnaajia, satoja opettajia. Osasta näistä opetuksista tuli Talmud tai ne säilyivät muissa juutalaisissa kirjoissa. Niin kuin esimerkiksi vuorisaarna. Se on samantyyppinen tapahtuma. Jeshua teki paljon ihmeitä ja veti kansaa puoleensa. Sellaista ei oltu vielä aiemmin nähty. Kansa halusi oppia häneltä.

Jeshua näki paljon kansaa ja nousi vuorelle. Oppilaita tuli hänen ympärilleen ja opetuslapset istuivat ensimmäisessä rivissä. Niin oli tapana. Kaikkein läheisimmät olivat opetuslapset. Ja sitten vähän kauempana istui muu kansa. Ja Jeshua alkoi puhumaan. Tavallisesti opettajat selittivät jotain lakia. He opettivat, miten oikealla tavalla viettää shabattia, puhuivat puhtaus- ja epäpuhtauslaista, puhuivat jokapäiväiseen elämään liittyvistä laeista.

Jeshua aloittaa saarnansa toisella tavalla. Ensimmäiseksi hän sanoo, Matt. 5: 3:
” Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on Jumalan valtakunta. ”

Mitä tarkoittaa hengellisesti köyhä? Hepreaksi se on ”anij ruach”. Qumranin asukkaat nimittivät itseään tällä tavalla. Sen me näemme qumranilaisissa kääroissä. Jos me lueimme Tanachia, näemme Jesajan puhuvan, että uhri Jumalalle on nöyrä henki. On paljon samanlaisia Raamatun kohtia. Miksi tulisi pyrkiä hengelliseen köyhyteen?

Silloin kun ihminen on hengellisesti rikas, hänellä on liikaa henkeä, hänen omaa henkeään. Sananlaskujen kirjassa Raamattu sanoo, että se on niin kuin röyhkeyden

henki, iljettävyuden henki. Se on henki, joka on ihmisestä ja se vastustaa Jumalan Henkeä. Ne eivät voi olla yhdessä.

Jotta voi seurata Jumalaa, on välttämätöntä nähdä, että henkemme on köyhä. Hengen köyhyys on oppimisen alku. Hengessä rikkaana en voi opiskella. Miten rikas voisi opiskella, kun silloin minulla jo on. Jotta voin opiskella, minun tulee tietää, että minulla ei ole jotakin. Sen tähden vain hengellisesti köyhä voi päästä Taivaan valtakuntaan.

Jeshua puhuu, että ensimmäinen askel opetuslapselle on olla hengellisesti köyhä. Heprealaiset lähteet puhuvat, että se on myöskin opettajan ensimmäinen askel, jotta hän voi opettaa. Opettajan tulee ymmärtää kysymykset. Joskus hänen luokseen tulee ihminen tai oppilas, joka kysyy jotakin. Ja opettaja yrittää vastata hänelle. Mutta jos ei ymmärrä kysymystä, tai jos niin kuin tietää jo etukäteen, mistä on kysymys, eikä kuuntele loppuun asti, ei kuule mikä tarve on kysyjän sydämessä.

Jotta voisimme ymmärtää ja kuulla kysyjää, meidän tulee tulla hänen oppilaikseen, ymmärtääksemme mikä hänen kysymyksensä on. Vain hän voi sanoa sen. Sekin on hengen köyhyyttä. Sen tähden seurakunta, jota Jeshua rakentaa, on köyhän hengen seurakunta.

2. Seuraavaksi Jeshua puhuu Matt. 5: 4:

”Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.”

Murhe tai itku on myös hyvin tärkeä askel. Hesekielin kirjassa on hyvin mielenkiintoinen tarina, Hes. 9: 4: Ja Herra sanoi hänelle. ”Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään.”

Hän sanoo: ”Kierrä kaupunkia ja laita merkki niitten otsaan, jotka huokaavat.”

Mitä se merkki tarkoittaa? Heprean kielessä siinä kohtaa sanotaan, että laita kirjain ”tav” - otsaan. Jos olette opiskelleet hepreaa, olette ehkä nähneet sen ”tav” -kirjaimen aakkosissa. Ne aakkoset on tuotu Babyloniasta. Kun Hesekiel kirjoitti tämän kirjan, ei ollut vielä aakkosia. Tav - tarkoitti niin kuin ristin kanssa. Se oli pieni risti. Eli oli käsky piirtää risti niihin ihmisiin, jotka itkivät Jerusalemissa.

Midrash puhuu siitä. Puhuu, että se risti oli verellä kirjoitettu. Ne, joissa oli tämä merkki, niin kuin Hesekiel kirjoittaa, ne pääsivät kaupungista pois ja pelastuivat. Eli itkun ja murheen kautta sai pelastuksen ja lunastuksen. Sitä voi verrata siihen, että ottaa ristin. Myöhemmin Jeshua puhuu siitä, että meidän tulee ottaa risti. Eli toinen askel on se itku.

Miksi ihminen itkee? Itku tulee siitä, kun ihminen ei voi elää niin kuin omassa hengessä. Se ei ole murhetta ainoastaan siitä, mitä ympärillä tapahtuu, vaan siitä, mitä

taphtuu ihmisen sisimmässä. Tämän itkun hedelmänä syntyy nöyryys. Jeshua puhuu, että autuaita ovat nöyrät ja hiljaiset, sillä he perivät maan.

Kun me puhumme maan perimisestä, me puhumme Taivaan valtakunnan perimisestä. Tästä on monia esimerkkejä psalmeissa ja profeetoissa. Vanhurskaat perivät maan. Talmud puhuu, että jokaisella juutalaisella on osa tulevassa maailmassa. Hyvin usein kerrotaan sen tarkoittavan, että jokaisella juutalaisella, on elänyt miten tahansa tai tehnyt mitä tahansa, on osa tulevassa maailmassa. Että hän tulee asumaan paratiisissa. Kauan aikaa sitten tämä Raamatun paikka ymmärrettiin niin, että jokainen Israelissa saa jonkun pellon Taivaallisessa. Ja kaikessa mitä me teemme tässä maailmassa, me niin kuin muokkaamme sitä peltoa.

Voi olla, että emme saa sitä osaa tulevassa maailmassa. Jos meidän maamme kantaa rikkaruohoa ja ohdakkeita, silloin ei meillä tule olemaan paratiisia tai puutarhaa.

Mutta hiljaiset ja nöyrät kuten Jeshua sanoo – eivät ne jotka tekevät paljon, vaan ne jotka ymmärtävät oman tasonsa ja omat hommansa – he perivät maan.

3.Seuraavaksi Jeshua puhuu siitä, että ihmisen tulee etsiä, Matt. 5: 6:

” Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan. ”

Siitä puhutaan paljon psalmissa 107. Siinä psalmissa puhutaan, miten ihmiset tulevat kyläksien totuutta. Totuus voi olla ruokaa. Kun ihmiselle avautuu Toora, hänestä tulee opetuslapsi ja hän ymmärtää jotakin. Silloin hän joutuu hyvin suuren vaaran alle. Hän alkaa tuomita ihmisiä. Usein ihmisen sanoo, ettei ole elänyt lain mukaan vaan on elänyt huonosti, eikä ole siitä hämillään, vaan alkaa olla huolissaan siitä, miten naapuri elää. Jos joku hänen perheessään elää huonosti, se alkaa vaivata häntä. Hänellä ei ole enää laupeutta ihmisiä kohtaan.

Anteeksiannon saaminen perustuu siihen, että on myös kyky antaa anteeksi. Sen tähden ei voi tulla liittoon Jumalan kanssa, jos ei voi antaa anteeksi. Jeshua sanoo, että vain ne jotka armahtavat, tulevat armahdetuiksi. Se on vielä yksi etappi.

Seuraava etappi, joka tästä seuraa, on sydämen puhtaus. Kun ihminen on antanut anteeksi kaikille ja on itse saanut anteeksi, eikä hänellä ole loukkausta ketään kohtaan, silloin häntä on mahdotonta loukata. Hänen sydämensä on puhdas. Ja hän näkee kaikissa Kaikkivaltiaan. Jeshua sanoo: ” He näkevät Jumalan. ” Matt. 5:8:

” Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan. ”

Mitä tämän jälkeen seuraa? Ehkä kaikkein tärkein osa opetuslapseutta, Matt. 5: 9:

” Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi. ”

Mistä Jeshua tässä puhuu? Puhuuko hän niin kuin armeijan sotilaista? He ovat rauhantekijöitä. Ehkä niistä ihmisistä, jotka tulevat ja yrittävät tehdä rauhaa palestiinalaisten kanssa. Hekin ovat ikään kuin rauhantekijöitä.

Heprealaisen ymmärryksen mukaan sana rauhantekijä on: ose shalom – joka tekee rauhan ihmisen ja Jumalan välillä. Se on tärkein rauha. Se on hyvä ratkaisu Israelin ja Palestiinan välisessä konfliktissa. Että Israel olisi rauhassa Jumalan kanssa. Ja arabit olisivat rauhassa Jumalan kanssa. Silloin ihmeellisellä tavalla konflikti häviää.

Kun ihminen tulee ongelman kanssa, ja hän puhuu, että joku on loukannut häntä ja hänen on paha olla, ja se on todella murheellista, silloin on paras tapa auttaa hänet rauhaan jonkun kanssa. Ei kenenkään ihmisen kanssa vaan Jumalan kanssa.

Jeshua opettaa näin, kun hän aloittaa saarnansa. Hän puhuu siitä, miten tulla opetuslapseksi. Kaikki nämä käskyt, kuinka tulla autuaaksi. Näitä askeleita ihminen kulkee tullakseen opetuslapseksi.

Oli tapana aloittaa näistä saarna. Ihmisen tulee aloittaa siitä, mitä opettaja häneltä haluaa. Eräs viisaista puhui siitä, että vain se, joka kieltäytyy lihasta, voi tulla opetuslapseksi. Ja hän aloitti kaikki saarnansa tällä tavalla. Ja ihminen kuunteli ja ajatteli, että lähtekö hän sille tielle. Hän saattoi sanoa, että todella rakasta kaikkia liharuokia eikä lähde seuraamaan sitä.

Rabbi Akiva aloitti aina saarnansa sillä, että on kaksi tärkeintä käskyä: Rakasta Jumalaa ja rakasta lähimmäistä. Ja hän yritti sitten aina selittää, miten tämä tapahtuu. Ihminen joka häntä kuunteli, ymmärsi mihin hän menee, jos seuraa Akivaa. Myös Jeshua puhuu, miten tulla hänen opetuslapsekseen, autuuden käskyistä ja laista.

Kun rabbi Akiva puhui, miten tulla hänen opetuslapsekseen, hän puhui siitä, miten Kaikkivaltias siunaa heitä. Että silloin tulee olemaan kolme asiaa: kaunis karja, kaunis talo ja kaunis vaimo. Nämä ovat kolme siunausta, jotka sinä saat. Mutta rabbi Tarfun puhuu siitä, että jos kieltäytyy liharuuasta, sinusta tulee rikas. Ja ihminen tiesi, mitä hän sitten lopussa saa.

Mutta Jeshua sanoo, että jos seuraatte minua, tulette vainotuiksi. Hän tarjoaa opetuslapsille kaikkein vaikeinta tietä. Se ei ole oikein mukava palkka. Tämä oli hänen aloituksensa, miten tulla opetuslapseksi.

Siitä eteen päin Jeshua puhuu oudosti. Hän sanoo, että te olette maan suola. Jos suola menettää makunsa, niin mitä siitä voi tehdä. Heittää pois ihmisten tallattavaksi. Eräs rabbi puhuu siitä Talmudissa. Se tapahtui ensimmäisellä vuosisadalla ennen ajanlaskumme alkua. Hänet oli kutsuttu Ateenaan väittelemään kreikkalaisten viisaiden kanssa.

He rikkoivat ruukun ja sanoivat: Rabbi, ompele se.

Rabbi otti kourallisen hiekkaa ja sanoi: Tee hiekasta lankaa.

Häneltä kysyttiin, miten korjata suola, joka on menettänyt makunsa. Hän sanoi, että napanuora ja muuli. He sanoivat: Miten muulilla voi olla napanuora? Eihän muulilla ole lapsia?

Rabbi sanoi: Miten te voitte tehdä uudelleen suolan, joka on menettänyt makunsa?

Se on todella hyvä kysymys.

Ja näitä Jeshuan sanoja jaetaan monta kertaa; Suola on kiveä. Se on syvällä maassa tai meressä ja se kaivetaan ja nostetaan. Se on hyvin vanhaa ainesta. Ei se menetä makuaan.

Puhuuko Jeshua ylipäättään siitä, että suola menettää makunsa? Jeshua sanoo, että te olette suola. Siksi te ette koskaan menetä makuaanne. Miksi suola? Mistä tämä esimerkki? Israelin ja Kaikkivaltiaan välistä liittoa sanotaan suolan liitoksi. Toora puhuu siitä. Kun Jeshua puhuu suolasta, hän puhuu heistä, jotka pitävät tämän liiton. Talmudissakin puhutaan suolaihmisistä, ihmistä, jotka pitävät liiton.

Jeshua antaa esimerkin kaupungista: kaupunki, joka on vuorella ei voi kätkeytyä. Sekin on mahdotonta ja vahvistaa ymmärrystä siitä, että suola ei voi menettää makuaan.

Näisen esimerkkien jälkeen Jeshua puhuu vielä oudosta asiasta: ” Älkää luulko, että olen tullut kumoamaan lain. En tullut kumoamaan vaan täyttämään. ”

Ne jotka olivat nähneet Jeshuan ennen tätä aikaa, olivat niitä jotka olivat kulkeneet hänen kanssaan Galileassa, ja olivat kuunnelleet mitä hän puhuu, ja miten hän parantaa sairaita. Miten näiden ihmisten päähän olisi voinut tulla ajatus, että Jeshua olisi tullut kumoamaan lain? Miksi he niin olisivat ajatelleet? Mistä tämä koko ajatus? He olivat vanhurskaita juutalaisia. Ja tiedän, että Jeshua täytti koko lain.

Kukaan ei ollut koskaan opettanut, että laki pitäisi kumota. Jos hän olisi sanonut, että paistetaan sikaa shabattina, niin he olisivat kääntyneet hänestä pois. Miksi tällainen varoitus?

Jeshua ei puhunut lain vaan käskyjen kumoamisesta. Laki ei ole ainoastaan käskyt vaan se on Kaikkivaltiaan suunnitelma. Se on maailman järjestys; millä tavoin maailma on olemassa. Maailma on esimerkiksi olemassa sillä tavalla, että syntinen voi saada rangaistuksen, voi saada spitaalini. Maailma on olemassa sillä tavoin, että ihminen voi sairastua, jos hän tekee syntiä. Ja yhtäkkiä ihmiset näkevät, että ihmeitä tapahtuu. Juutalaiset suhtautuvat hyvin varovaisesti ihmeisiin.

On eräs tarina rabbista, jolla oli poika. Oli viikunapuun sadonkorjuu. Poikaa pyydettiin valvomaan työntekijöitä, jotka korjasivat satoa. Kun tuli lounaan aika, työntekijät tulivat ja sanoivat: ” Anna meille jotain syötävää. Olemme jo keränneet kaiken. Hedelmät on kerätty ja viety pois. Meillä ei ole mitään syötävää, kun puutkin ovat jo tyhjät. Anna meille syötävää. ”

Isä oli unohtanut tuoda ruokaa. Poika sanoi, että kyllä me selviämme tästä Kaikkivaltiaan nimessä. ” Kasvagoon nämä puut leipää ja kaikenlaista syötävää, että isäni työntekijät voisivat syödä”. Ja niihin puihin kasvoi ruokaa. Työntekijät söivät. Ja kun isä tuli illalla, hän sanoi: ” Poika, anna anteeksi. Unohdin tuoda syötävää

työntekijöille.” Poika sanoi: ” Ei se mitään, isä, minä järjestin asian näin ja näin. ” Isä sanoi, että olet nyt rikkonut maailmanjärjestystä, olet rikkonut Jumalan lakia. Palaa tomuksi Ja poika kuoli.

Ei ole tärkeää, onko tämä tarina totta vai ei, sillä kansa uskoi, että se on totta. Tällainen oli juutalaisten suhtautuminen ihmeisiin. Itse asiassa Jeshua puhuu: ” Älkää luulko, että nämä kaikki ihmeet rikkovat maailman järjestelmän. Tämä ei ole lain kumoamista.

Tiedän, että Jeshua on lain täyttymys. Juuri tästä hän puhuu. Kukaan hänen opetuslapsistaan, kukaan niistä, jotka istuivat siellä vuorella, ei epäillyt, että hän voisi opettaa kumoamaan lakia.

Voimme katsoa hänen saarnansa muutamia pääkohtia, koska tämä on tavattoman laaja aihe ja aikaa ei ole kovin paljon. Sen tähden tahdon katsoa pääkohtia ja avata sitä, miten juutalaiset tämän ymmärtävät.

Jeshua puhuu käskystä: älä tapa. Ja joka vihastuu veljeensä, häntäkin kohtaa rangaistus. Talmud vertaa, että se joka vihastuu veljeensä, on myös niin kuin tappaja; se joka vihastuu veljeensä ikään kuin tappaa hänet. Kun me vihastumme johonkin ihmiseen, hänelle nousee veri kasvoihin ja hän punastuu. Talmud sanoo, että niin kuin veri tulee ulos. Se on veren vuodatusta.

Ja Jeshua puhuu, että kuka sanoo toiselle: ”Sinä tyhjänpäiväinen!” , myös hän on ansainnut rangaistuksen. Tässä voi nähdä mielenkiintoisen asian. Jeshua sanoo, että ihmistä ei saa sanoa tyhmäksi tai mielettömäksi. Hän käyttää siinä kreikkalaista sanaa moro – mieletön. Matt. 23: 17 Jeshua nimittää fariseuksia mielettömiksi. Kreikkalaisessa alkuperäisessä tekstissä käytetään samaa sanaa. No, missä on ero? Tekeekö Jeshua omiaan sanojaan vastaan? Sitä ei heti ymmärrä.

Juutalaisissa lähteissä on saman kaltainen tilanne. Kun eräs ihminen sanoi toiselle: ”Sinä mieletön! ” rabbi tämän kuullessaan sanoi: ” Olet ansainnut kuoleman noiden sanojen tähden. ” Ihminen vastaa rabbille: ” Etkö sinä itse eilen nimittänyt mielettömäksi sitä ihmistä, joka oli sinun luonasi? ” Rabbi vastasi: ” Minä opetin häntä, miten tulee toimia oikein. Sinä nimitit häntä mielettömäksi ja ajoit hänet pois. Sinä kieltäydyit opettamasta häntä, koska hän on mieletön. ” Siinä on ero. Kun nimittää ihmistä hulluksi ja sen jälkeen ei tahdo opettaa häntä, se on synti. Mutta se ei ole, jos sanoo hulluksi ja sitten opettaa.

Vielä muutamista käskyistä. Jos katsoo naista himoiten, niin on jo sydämessään tehnyt huorin. Tästäkin on vastaava kohta juutalaisissa lähteissä. Voin kertoa tarinan samasta rabbista, josta jo kerroin. Sen lisäksi, että hänellä oli poika, hänellä oli myös tytär. Tätäkään ei onnistanut.

Kerran eräs mies tuli rabbin luo ja sanoi: ” Anna minulle tyttäresi vaimoksi. Pidän hänestä kovasti. ” ” Anteeksi, missä olet nähnyt hänet. Hänhän peittää kasvonsa eikä

koskaan lähde pihasta pois. Ehkä sekoitat hänet johonkin toiseen. ” Mies vastasi: ” Aikaisin aamulla tyttäresi tulee pihalle ja kastelee kukkia. Olen nähnyt hänet pienestä reiästä. Hän on hyvin kaunis. Anna hänet minulle vaimoksi. ” Rabbi vastasi: ” Odota hetki. ” Hän meni taloon sisälle ja kutsui tytärtä. Hän sanoi: ” Tyttäreni, sinä johdatat syntiin. Tuo mies on sydämessään tehnyt huorin sinun kanssasi. Palaa tomuksi. ” Ja tytär kuoli.

Ehkä tämä kaikki ei ole totta. Mutta ihmiset uskoivat tällaisen tarinan. Ja tätä rabbia pidettiin suurena vanhurskaana. Ja itse esimerkki: Mies joka katsoo naista himoiten, on jo tehnyt sydämessään huorin hänen kanssaan. On vielä muutamia muitakin lähteitä, jotka puhuvat näin.

Sitten Talmudissa puhutaan nuhtelusta. Siinä sanotaan, että tänä päivänä on vaikea ottaa vastaan nuhtelua. Toinen rabbi sanoo, että jos menet sanomaan jollekin: ” Silmässäsi on roska” niin toinen vastaa sinulle, että itselläsi on hirsi silmässä. Tällä tavoin ihmiset reagoivat. Että ota ensin hirsi omasta silmästäsi ja tule vasta sitten nuhtelemaan minua.

Talmud kertoo tämän tarinan niin kuin esimerkkinä ihmisten ilkeydestä. Ihminen vastaa ilkeästi, vaikka hänen olisi pitänyt myöntyä, että kyllä, silmässäni on roska. Mutta hän vastaakin röyhkeästi.

Jeshua puhuu tästä samasta sananlaskusta. Sama esimerkki roskasta ja hirrestä. Mutta Jeshua viittaa johonkin muuhun. Hän puhuu siitä, miten tulee nuhdella oikein. Jotta voit mennä toisen luo sanomaan: ” Sinulla on roska silmässä ”, sinun täytyy ensin ottaa hirsi pois omasta silmästä. Se ei ole vain retorinen fraasi vaan se on käytännön asia. Miten Jeshua neuvoo meitä nuhtelemaan? Se on yleinen sääntö. Se, mitä me näemme toisen silmässä, todistaa sen, että meillä on hirsi omassa silmässä.

Jeshuan opetus oli lähellä Talmudin opetusta. Hän käyttää samaa sananlaskua ja esimerkkiä ja kaikki tunsivat tämän esimerkin. Mutta Jeshua kääntää sen toisin päin.

Sitten voin vielä tuoda esimerkin avioerosta. Niinä aikoina, kun Jeshua eli, oli kaksi oppisuuntaa, kaksi pääsuuntausta Israelissa. Toista koulukuntaa johti Gillel ja toista johti Shamai. Gillelin oppisuunnan mukaan saattoi erota mistä syystä tahansa. Jos vaimo ei miellytä enää, tai jos hän on polttanut ruuan pohjaan, tai jos mies on löytänyt kauniimman naisen, niin hän voi lähettää oman vaimon pois.

Tänä päivänä ja myös silloin kun Jeshua eli, laki oli juuri tällainen. Mikä tahansa syy riitti avioeroon. Mutta Shamain oppisuunta puhui toisin. Syynä avioeroon voi olla ainoastaan aviorikos tai haureus. Aviorikoksella tarkoitettiin jo pelkkää ajatusta aviorikoksesta.

Itse Shamai puhui, että avioero on kielletty. Tosiasiassa ei saa erota. Mutta silloin jos aviorikos on tapahtunut, avioliitto lakkaa olemasta. Liitto puolisoitten väliltä häviää. Sen tähden se ei ole enää avioero vaan voi sanoa: ” Anteeksi, emme ole enää

naimisisa. ”

Jeshua puhui nimenomaan tästä Shamain koulukunnan käsityksestä. Eli ainoa syy avioeroon voi olla aviorikos. Ja kaikkialla Uudessa testamentissa, missä Jeshua puhuu jostain laista, hänellä on juuri Shamain koulukunnan lähestymistapa siihen. Kaikissa asioissa.

Kun Jeshua puhuu laista ”silma silmästä, hammas hampaasta” niin hän antaa ihmeellisiä kommentteja Tooraan. Jos katsomme mitä juutalaisessa tekstissä on kirjoitettu, siellä sanotaan: ” antaa silmä silmästä ja hammas hampaasta ”. Ei ole kirjoitettu, että kuka antaa. Kenen silmää on vahingoitettu tai kuka on vahingoittanut. Perinteinen juutalainen lähestymistapa puhuu, että mitä ajattelemista siinä edes onkaan. On ihan selvää, että silmää on loukattu. Se joka on lyönyt poskelle tai vahingoittanut silmää, hänen tulee tehdä siitä tili. Ja Jeshua ottaa pois sen sanan antaa ja puhuu suoraan Tooran tulkintaan. Hänen metodinsa on Tooran perinteinen metodi. Asiat, joista hän puhuu, ovat todellinen vallankumous. Voin sanoa, että kosketin vain pientä osaa tästä asiasta.

Tätä voisi tutkia hyvin pitkään. Mutta menen nyt saarnan loppuun, rukoukseen, minkä Jeshua antaa opetuslapsilleen. Jeshuan opetuslapsilla oli vakiorukous: Gadish. Siinä korotetaan Herran nimeä. Tapahtukoon Hänen tahtonsa niin maan päällä kuin Taivaassa. Tulkoon Hänen valtakuntansa. Tulkoon Hänen pelastuksensa, kun Messias tulee meidän päivinämme kirjaimellisesti. Anna meille meidän jokapäiväinen leipämme koko Israelin kansan elämän ajan. Pelastakoon Hän meidät hetkessä ja ilman viivytystä. Vältä meidät kaikilta kiusauksilta ja koetuksilta.

Tämä oli sellainen yleisesti levinnyt rukous. Koko Israel tänäkin päivänä rukoilee tätä muutaman kerran päivässä. Se eroaa hyvin vähän siitä, mitä Jeshua puhuu. Teimme Bersebassa Ben-Gurionin yliopistolla rekonstruktion Jeshuan rukouksen tekstistä. Ja me löysimme monia katkelmia ja otteita vanhoista juutalaisista rukouksista ja kirjoista 1500-luvulta. Eli voimme sanoa, että tämä rukous on ollut juutalaisilla melkein sanantarkasti niin kuin se on tähän (Matt. 6: 7 – 13) tuotu. Haluan päättää tämän keskustelun Jeshuan Isä Meidän - rukoukseen ja luen sen teille aramean kielellä.

Mikkeli

KYSYMYS: Jeshua antoi uusia asioita rukoilla minun nimessäni. Onko tämä juutalaisille uusi asia? Miksi Jeshuan nimessä?

VASTAUS: Ei se ole ihan uutta. Mitä tarkoittaa rukoilla Jeshuan nimessä? Usein tänä päivänä kuulee veljien kristillisissä seurakunnissa puhuvan, että Jeshuan nimi on vähän niin kuin taikatemppu. Sellainen salaisuus, joka tulee vain tietää. Että silloin

kun tiedät tämän, kaikki tulee sinulle. Olen kuullut tarinan siitä, miksi Paavali ei saanut parantumista siitä pistimestä: Koska hän ei arvannut rukoilla Jeshuan nimessä. Jos katsomme, miten juutalaiset ymmärtävät: pyydämme jotakin jonkun nimessä, kun meidät on lähetetty jotain tehtävää varten. Meidät on lähetetty tekemään kaikki kansat opetuslapsiksi. Se on Jeshuan antama käsky. Jeshua opettaa, että kaikki minkä me pyydämme saavuttaaksemme tämän päämäärän – hänen nimessään sen tähden mitä varten hän on meidät lähettänyt – sen me häneltä saamme; sen mitä tarvitaan, jotta voimme palvella häntä.

Jos sanomme, että olemme saaneet häneltä käskyn matkustaa Taskenttiin, voimme sanoa että tarvitsemme rahaa päästäksemme sinne ja siellä tarvitsemme paikan voidaksemme kokoontua. Tarvitsemme tätä kaikkea varten rahaa ja pyydämme sitä Messiaan nimessä, koska Messias on meidät lähettänyt. Siinä on luettelo kaikesta tarvittavasta, jotta voimme toteuttaa sen mission. Jos me kirjoitamme siihen luetteloon, että tarvitsemme uima-altaan talon vieressä, voi olla että joku yliviivaisi sen. Siksi apostoli Jaakob kirjoittaa, että te pyydätte, mutta ette saa, koska anotte itseänne varten.

Todella olen eri mieltä siitä menestysteologian opista. Se on nykyään hyvin suosittua. En löydä sitä Raamatusta. Vaan löydän aivan päinvastaista. En löydä sitä myöskään juutalaisesta traditiosta vaan nimenomaan ihan päinvastaista.

Niin kuin juutalaiset, vain tällä tavalla voimme ymmärtää, miten tulee rukoilla Jeshuan nimessä.

KYSYMYS: Voiko oman terveyden puolesta rukoilla Jeshuan nimessä, ja hän auttaa?

VASTAUS: Kenelle sinun kehosi kuuluu? Jos se todella kuuluu Jumalalle, niin silloin et voi pyytää itsellesi. Voit sanoa: minun täytyy olla terve, että voin palvella sinua. Se on silloin Jumalaa varten. Voit tietysti sanoa, että minun täytyy olla terve, koska lippuni lomakohteeseen menee hukkaan. Tai minulle on ihossa jotain, enkä voi laittaa uimapukua päälle: ole hyvä ja paranna minut. Se ei ole Jumalaa varten. Riippuen tilanteesta voi tai ei voi pyytää itselleen.

Ihminen voi myös puhua ääneen, mutta ajatella sisimmässään toisin. On niin kuin saman tyyppinen tilanne; Ihminen kääntyy rukouksessa Kaikkivaltiaan puoleen ja kysyy: Ihanko oikeasti haluat, että lähden Kaliforniaan lähetystyöhön? Ihanko oikeasti siunaat minua? Kunnia sinulle Herra, että siunaat minua. Kunnia sinulle, sinä olet suuri Jumala. Ja ihminen lähtee eikä ole kuunnellut Jumalaa. Jumala ei ole lähettänyt häntä Kaliforniaan. Mutta hän on itse päättänyt, ja on hyvä asia, että hän tekee sen Jumalalle.

Usein tulemme Kaikkivaltiaan luo ja kysymme esimerkiksi, että mihin minun pitäisi muuttaa Bersebasta. Monacoonko? Vai Zyrichiin? Mistä minä tämän luettelon sain? Se kuulosta hullulta, mutta usein se on näin. Ikään kuin meidän tahtomme olisi Hänen tahtonsa. Me näemme eri mahdollisuuksia edessämme. Ja puhumme: Herra, auta

minua valitsemaan. Emme kuule Häntä, joka sanoo: katso selkäsi taakse, et ole huomannut, mitä siellä on. On vielä jokin mahdollisuus. Haluan että tekisit sitä. Usein me tällä tavalla petkutamme Jumalaa. Myös silloin emme saa.

KYSYMYS: Mikä on elämän tarkoitus juutalaisesta näkökulmasta.

VASTAUS: Yhdellä sanalla sanottuna: pyhyys.

KYSYMYS: Mitä se pyhyys on? Onko se käskyjen noudattamista? Ja tämän maailman järjestyksen käskyjen noudattamista?

VASTAUS: Laki vie ihmisen pyhyyteen. Mitä pyhyys on? En tiedä miltä se kuulostaa suomeksi. Hepreaksi se tarkoittaa: erotettu. Niin kuin kaikesta erotettu. Kuuluminen ainoastaan Jumalalle.

Laki ja lain noudattaminen on hyvin tärkeää. Mutta se voi olla pelkästään ulkonaista. Tunnen ihmisiä, jotka ovat täysin ateisteja. He ovat opiskelleet juutalaisessa koulussa. Heillä on uskova vaimo, ja he ovat joskus itsekin olleet uskossa. Heillä on vaimo ja monta lasta. He noudattavat sapattia, syövät kosher-ruokaa, tekevät kaiken niin kuin ennenkin ovat tehneet. Eihän se ole kovin vaikeaa. Vaikeampaa olisi, jos vaimo lähtee pois ja menettää työpaikkansa. Mieluummin hän elää niin.

Nämä ihmiset ikään kuin noudattavat lakia, mutta he eivät kuulu Jumalalle. He eivät oikeasti noudata lakia, vaan noudattavat itseään varten.

On liian vähän pelkästään noudattaa lakia. Jeshua puhuu ihmisistä, jotka tekevät viittansa helmat pitkiksi ja tupsunsa suuriksi. Oli aika, jolloin ne tehtiin melkein lattiaan asti hyvin paksusta langasta, että vain näkyisivät kauas: ” Onpa vanhurskas ihminen! ”

Se on lain ulkonaista noudattamista. Jeshua sanoo, että nämä ihmiset ovat jo saaneet palkinnon niiltä ihmisiltä, jotka heitä ihastelevat; ei Jumalalta.

Jos me teemme jotain ihmisten tähden, silloin he voivat tulla ja palkita meidät. Välttämättä he eivät tule, mutta tällä ei ole mitään yhteyttä Jumalaan. Sen tähden lain noudattaminen on hyvä asia, kun ihmisellä on liitto Jumalan kanssa, ja hän pyrkii noudattamaan lakia, koska hän haluaa pyrkiä pyhyyteen. Ei niinkään riitä, että noudattaa lakia pyrkiäkseen pyhyyteen. Mutta se on yksi tärkeä osa. Mutta jos noudattaa lakia ihan muuten vaan, niin se on hyvin huono asia, jos ihmisiä varten tekee sen. Tai itseään varten. Se on jo todistus ja hyvin vaarallista.

Jos ihminen ei ole liitossa Jumalan kanssa, niin ei hänen tarvitse noudattaa sapattia eikä kosheria. Ensin tulee solmia liitto Kaikkivaltiaan kanssa, että otat vastaan käskyt ja Hänet Jumalana.

Jotta voisi palvella aidosti Kaikkivaltiaista, tulee pyrkiä siihen, että Kaikkivaltias asuu meissä. Että Sana asuu meissä. Kaikki omat asiat, omat päämäärät ovat ” vanha ihminen ” , jos käytämme Paavalin sanoja. Paavali ilmaisee, että vanha ihminen kuolee, uusi ihminen syntyy. Pyhä ihminen. Pikkuhiljaa se uusi syntyy sitä mukaa

kuin se vanha kuolee.

Jos me kuolemme yhdessä Messiaan kanssa, niin nousemme ylös yhdessä hänen kanssaan. Tästä Paavali puhuu. Se kuolema on niin kuin kuolema pyhyyteen. Kun me eroamme vanhasta ihmisestä jumalallista ihmistä varten, sitä ihmistä varten jossa Jumala voi asua, se ihminen voi noudattaa lakia kuten pitää. Se vanha ihminen noudattaa lakia eri tyyppisiä päämääriä varten. Päämääränä täytyy olla pyhyys.

Voi aloittaa pienestä.

Mutta me kasvamme siihen, että Jumala asuu meissä. Jos meillä on joku toinen päämäärä, ei pyhyyttä voi olla.

Israelissa monet noudattavat lakia, koska sen avulla voi saada hyviä tukia. Se on niin kuin helpon elämän keino. Joka noudattaa lakia, hänen ei tarvitse kauan etsiä vaimoa. Hän vain menee rabbin luo ja sanoo: ” Haluan mennä naimisiin. ” ja hänelle löytyy vaimo. Samalla lailla tyttökin voi sanoa, että haluaa naimisiin, ja joku järjestää kaiken.

Monien on helpompi elää näin. Kristityissä seurakunnissa ei varmaankaan mennä näin pitkälle. Mutta vähän saman tapaista voidaan löytää. Se on vanhurskautta, jota näytetään ulospäin.

Ystäväni katoliset, joilla on perheessä kaksi pientä tyttöä, 9- ja 10-vuotiaat, myyvät velaksi syntejä. Voi tulla tunnustamaan syntinsä papin luokse kertoen tälle jotakin hyvin tavallisesta synnistä, ja kertoo sitten jotain hyvin syvällisiä ajatuksia. Ja pappi ajattelee: ” Voi miten pyhä! Tuollaisesta synnistä voi maksaa vaikka kymmenen sekeliä. ” Tätä tapahtuu ihan oikeasti. Saa samanlaisen pyhyiden eli on toisten silmissä pyhä.

KYSYMYS: Onko pyhyys aina prosessi vai onko se uskon kautta?

VASTAUS: Onko usko prosessi? Voimmeko me kasvaa uskossa? Jeshua nimittää joitakin ihmisiä vähäuskoisiksi. Uskon voi saavuttaa, kun on uskollinen Jumalalle. Että ei luota mihinkään omaan vaan antaa itsensä Hänelle. Se on prosessi.

Minä voin sanoa, että uskon Jumalaan. Mutta kaikelta varalta olen laittanut rahaa tilille. Olen varannut myös Euroopasta asunnon itselleni, jos yhtäkkiä Israelissa tapahtuu jotakin. Tietysti uskon, että Israel on Jumalan kämmenellä, mutta kaikelta varalta minulla on se asunto siellä. Ja olen myös sopinut naapureitten kanssa asua heillä, jos jotain sattuu. Sen jälkeen minä todella uskon, ettei Israelissa mitään tapahdu. Se on hyvin pitkä prosessi. Me puhumme, että luotamme Jumalaan ja olemme antaneet itsemme Hänelle. Mutta oikeasti se ei ole ihan niin. Eli kun on pieni usko, on vähän pyhyttä. Jotain olemme jo erottaneet ja erotamme vielä jotain muutakin.

Kerroin pojastani ja kerron sen nyt teillekin. Hän tuli luokseni ja kysyi: ” Minkä tähden Kaikkivaltias ilmestyi Aabrahamille mutta ei minulle? ” Hän oli siitä kovin loukkaantunut. Sanoin: ” No poikani, Aabraham oli antanut Jumalalle kaiken. Hän oli hyvin vanha, hän oli jättänyt isänsä kodin, hän oli jättänyt kaiken ja lähtenyt seuraamaan Kaikkivaltiaasta. Vielä hän teki tällaisen kipeän asian iäkkäänä. Miten on poikani? Voitko antaa kaiken Kaikkivaltiaalle? ” Hän mietti pitkään, voiko hän todella luovuttaa kaiken Kaikkivaltiaalle. Hän oli silloin neljä ja puoli vuotias. Puoli päivää hän kuljeskeli ja mietti. Sitten hän tuli ja sanoi:

” Isä, Minä voin antaa kaiken Kaikkivaltiaalle. Mutta minulla on punainen paloauto, ja sitä en voi mitenkään luovuttaa. ”

Sanoin: ” Näetkös nyt poikani eron: tässä on Kaikkivaltias ja tässä on punainen paloauto. ” Poika sanoi: ” Kyllä minä sen ymmärrän, ja siinä se onkin se onnettomuus. ”

Mutta parin päivän kuluttua hän tuli taas luokseni ja sanoi: ” Isä, kunnia Jumalalle! Minä annoin sen punaisen paloauton naapurin pojalle. ” Minä nauroin. Hän kysyi, että mitä sinä isä naurat. Minä tiedän että sinulla on myös paljon niitä punaisia paloautoja, joita et voi antaa.

Jos me etsimme, mutta en tiedä kenestä – itsestäni löydän aina tosi paljon niitä punaisia paloautoja, joita en voi antaa pois. Se ei ole vähemmän hauskaa kuin punainen paloauto, mutta en voi – en ole vielä antanut niitä naapurin pojalle.

KYSYMYS: Kysyisin sapatin vietosta: jos ajatellaan, että noudattaa lakia, niin Suomessa sapatin vieto on erittäin harvinaista kristittyjen keskuudessa, ja kuitenkin sitä pidetään hyvin tärkeänä. Miten tämä on näin, että me ei pidetä sapattia? Miksi me emme ymmärrä sapatin viettoa? On harvinaista, että pidetään lauantaina sapattina, kun sunnuntai on annettu meille lepopäiväksi. Kuitenkin sunnuntai on viikon ensimmäinen päivä sapatin jälkeen.

VASTAUS: Olin kerran kaupungissa, missä Jeshua kasvoi. Siellä on kirkko. Siellä on aiemmin ollut synagoga, joka kuului niille juutalaisille, jotka uskoivat Messiaaseen. Siellä on seinällä semmoinen kirjoitus, josta en muista tarkkaan vuosilukua, mutta 300-luvulla Konstantinopolista oli tullut pappi. Kaikki jotka olivat shabattina siinä synagogassa, tapettiin miekalla.

Siinä paikalla on nyt sunnuntaipäivän kirkko. Tai ylösnousemuksen päivän kirkko. Siellä tapettiin ne kaikki, jotka noudattivat shabatin viettoa.

Hyvin harvat ortodoksijuutalaiset ottavat Jeshuan vastaan. Paavali puhui kansan paatumuksesta. Minä näen samanlaisen prosessin seurakunnassa – on paatumus shabattia kohtaan. Vain ilmestyksen kautta juutalainen voi ottaa Jeshuan vastaan. Evankeliointi ei lähestulkoon auta ollenkaan. Samalla lailla myös shabatin vietto – se tulee ilmestyksen kautta niin kauan kuin on paatumus laista.

Kun tulin ensimmäisiä kertoja kristittyjen seurakuntaan, siellä otettiin ja leikattiin sian ihraa, ja minulle sanottiin, että syö. Miksi minun pitäisi syödä kun en halua, enkä

saa syödä sitä? Minulle sanottiin, että ethän sinä enää ole lain alla. Sen tähden sinun täytyy syödä sitä. Sanoin: ” No, miksi minun täytyy syödä sitä, jos en ole lain alla? ” Yhtäkkiä oli tullut laki, että juutalaisten pitää syödä sianlihaa. Sitä sanotaan armoksi. Tällä lailla minulle selitettiin.

En tykkää puhua tästä, mutta nähtävästi johtuu paatumuksesta, että juutalaiselle tarjotaan sianlihaa. Ihmiset haluavat kovasti tehdä niin. He syövät vieressä ja minä syön omaa ruokaa. Minä sanoin: ” En minä ota teiltä – teille jää nyt enemmän. ” Mutta he todella haluavat, että minäkin söisin sitä samaa. Ja juutalaisten mielestä tätä tapahtuu hyvin paljon. Minusta sekin näyttää paatumuksen hengeltä. Sama juttu on shabatin vieton kanssa.

KYSYMYS: Mikä ero on siinä, viettääkö sapattia vai sunnuntaita, koska Paavali sanoi, että älkää tehkö eroa päivillä?

VASTAUS: Paavali ei sanonut, että voi valita päivän. Puhe oli paastosta. Juutalaisilla oli perinne paastota maanantaina ja torstaina. Muistatteko Luukkaan vertauksen fariseuksesta ja publikaanista, (Luuk. 18: 9 – 14) jotka rukoilivat yhdessä. Fariseus rukoili, miten vanhurskas hän on, kun paastoa kaks kertaa viikossa. Se oli perinne. Oli myös perinne, että paastottiin ennen Uutta kuuta. Tätä perinnettä noudatettiin ja Paavali puhui tässä siitä (Room. 14: 5-6) – sen näkee kun lukee Raamatusta.

Voimme nähdä, miten Herra siunaa shabatinpäivän. Hän on pyhittänyt shabatin. Hän ei sano, että viettäkää joku toinen päivä. Voimme pyhittää vain sen päivän, minkä Hän on sanonut. Ja Hän on pyhittänyt shabatin. Jos ei vietä shabattia, siitä seuraa rangaistus. Emme voi itse valita sitä päivää. Tai ei voi sanoa, ettei kieltäydy sianlihasta. Mikä ero on siinä, mistä kieltäytyy? Jumalaa varten en syö sianlihaa.

- Koska sianliha on halpaa ja sitä on paljon, ja strutsinlihaa ei löydykään mistään, joten en syö sitä – me emme voi valita koska Hän on antanut konkreettisen käskyn. Paavali puhuu, ettei hän ole tullut pois isien käskyistä. Juuri ennen kuolemaansa hän puhuu tästä. (Apt. 28: 17 – 20) Hän sanoo, että te tunnette minut: olen elänyt teidän keskellänne. Jos teillä on jotain vaateita, etten jotakin ole noudattanut, niin kertokaa, mutta kukaan ei esittänyt mitään vaateita. Kukaan ei syyttänyt Paavalia siitä, että hän olisi rikkonut lakia. Hän sanoo, että hän ei ole väistynyt laista.

Laissa on kirjoitettu shabatista. Paavali sanoo, että Jumalan kansaa varten on shabatin vietto. Ei sunnuntai eikä tiistai. Vaan lauantai.

tulkki:

On varmasti paljon kysymyksiä, kun on ensimmäinen messiaanisten juutalaisten kokous. Olkoon Herra meidän kanssamme kaikissa tilanteissa ja Jumala johdattaa meitä jokaista. Pääasia on, että sydämemme on auki kuuntelemaan Hänen tahtoaan: mitä Jumala haluaa minun tekvän? Jos olen väärässä, minulla on mahdollisuus tehdä parannusta, pyytää anteeksi ja tutkia Sanaa. Ja lähteä tekemään Hänen tahtonsa, ei

sitä oppia, minkä sain seurakunnalta.

Meillä jokaisella uskovaisella on suuri vastuu, miten me tutkimme Sanaa. Jos minä vain kuuntelen sitä opetusta, jota tänä päivänä on helposti joka puolella saatavissa, ja luulen, että ihmisille on annettu oikeus ohjailta elämääni, se on oma vikani. Minun on tutkittava, rukoiltava, kysyttävä: ” Herra, missä on totuus? Missä on totuus? ”

Kuka niistä teologian opettajista on oikeassa. Jeshua itse sanoi samarialaiselle naiselle: ” Juutalaisilla on tuntemus, miten ja milloin palvella Herraa. Ja tämän meidän yhdistyksemme tarkoitus on nimenomaan – ei taistella kristillisen seurakunnan kanssa – vaan tuoda esille juutalainen näkemys. Juutalaiset tutkivat Sanaa koska heillä on tuntemusta. Syvä sanan tuntemus veressä ja aivoissa ja perimässä.

Jokainen tekee oman ratkaisun. Emme lähde taistelemaan vaan tuomaan elävän Jumalan Sanan totuutta esille. Toivon, että kaikki lähtevät täältä rauha sydämessään.